

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سرتن په کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

Ideological

afgazad@gmail.com

مسائل اینتلولوژیک

دعددالحى حبېي په اهتمام
ژبارونکي: درويش وردك
۱۲ فبروری ۲۰۱۸

السّوادُ الْأَعْظَمُ - ۱۳

پښتوترجمه

تألیف: ابوالقاسم اسحاق بن محمد بن اسماعیل بن ابراهیم بن زید حکیم سمرقندی

د ۳۷۰ هجری کال په شاه اوخوا دامیرنوخ سامانی په فرمان فارسي ته ترجمه شوی

درویشتمه مسئلله

داده چې پوه شی چې هغه لس کسه صحابه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته دجنت گواهی ورکړي، دجنت اهل دی او هرڅوک چې یو له دوی خخه لعن کړی هواداره دی. حکه چې رسول علیه الصلوۃ والسلام دوی ونومول اوووبل: زه چې په جنت کی شم بیابه ابوبکر و عمرو و عثمان و علی و طلحه وزبیر و سعید و عبدالرحمن بن عوف او ابوبکر عبیده بن جراح رضی الله تعالى عنهم الجمیعین. جنت ته ننزوی.

ولی پوه شه چې وروسته تربیتی علیه الصلوۃ والسلام ، څوک ترابوبکر صدیق رضی الله عنه فاضلترنه و او ده ګډی خلافت حق و ګښی وروسته تر رسول علیه الصلوۃ والسلام. او دده فضل هم په کتاب سره او هم په اخبار سره پیدادی. اما په قرآن سره: قوله تعالى: ثُلَّتِيَّا اثْتَيْنِيَّا إِذْهَمَا فِي الْغَارِ إِذْيَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْرَنَّ.

اوبل خای وايی: لَيَسْتُو مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنَ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً. هوبنیار او سه تر خود صدیق اکبر په هکله څه ونه وايی چې دین به په باد فناکړي. بیا ترابوبکر وروسته څوک تر عمر رضی الله عنه فاضلتره نشتہ. او وروسته ترابوبکر دده خلافت حق و بولی. او د عمر رضی الله عنه فضیلت په قرآن کی ثابت دی. قوله تعالى: يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ.

اور رسول علیه الصلوۃ او السلام فرمایلی: مالره دوه وزیران پر حکمه او دوه پر آسمان شته. په آسمان کی جبرنیل او میکانیل علیه ما السلام. او پر حکمه ابوبکر او عمر رضی الله عنہما دی.

اوله عمر وروسته دعثمان رضی الله عنه خلافت حق و ګښی او ورته لعن ونه وايی. حکه چې رسول علیه الصلوۃ او السلام ویلی: أَفَضَلُّ هَذِهِ الْأَمَّةِ ابُوبَكَرٌ ثُمَّ عُثْمَانَ ثُمَّ عَلَى رَضْوَانِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعُونَ. وویل: زما څخه وروسته زما دامت فاضلترین ابوبکر دی، بیا عمر، بیا عثمان او بیا علی رضی الله عنہم الجمیعین دی.

اوله عثمان رضى الله عنه خخه وروسته دعلى رضى الله عنه خلافت حق وگنى اوخلورواره گران وگنى په زره کي ترخو ددوی په دوستي سره ددوزخ له اوره وژغورل شی. خکه حق تعالى فرمالي: مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ وَالَّذِينَ مَعْنَاهُ يَعْنِي ابوبكر- آشِدَاءُ عَلَى الْكُفَّارِ يَعْنِي عمر- رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ يَعْنِي عثمان- تَرَهُمْ رُكَعًا سُجَّدًا. يعني على ابن ابي طلب.

اورسول عليه الصلوة والسلام فرمالي: چي هرڅوك چي له دی خلوروڅخه کوم یوه ته طعن ووايی هغه منافق دي. اورسول عليه الصلوة والسلام ويلی: أَصْحَابِي ڪَالنُّجُومِ إِنْتَيْمُ اهْتَدَيْمُ. زمايانان لکه ستوري دي، په هريپسي چي اقتداء وکړي هغه سمه لاره ده.

اوپه خبرکي دي: دقیامت په ورڅ- آمَنَا وَصَدَقَنَا- ابوبكر صديق رضى الله عنه به دعرش په مشاهده کي راشي او وايی به: ماره حاجت دي. ژغ به وشي چي خه حاجت لري؟ وايی به: خدای تعالي داناټ دي. ولی دکرامت داظهار لپاره به له ابوبكر وپښتل شی: چي خه حاجت لري؟ وايی: یارب! د محمد امت ډيری ګناوي کړي دي، ددوی له ګناهونو زما پراوړو کښېرده اودوی جنت ته و استو!

اوعلم او ددي آيت په معنی کي داسی ويلی: ثَانَى اُنْتَيْنِ إِذْهَمَا فِي الْغَارِ. چي ابوبكر ترسول عليه الصلوة او السلام دويم و اوورسته له رسول صلي الله عليه وسلم خخه خلافت د ده دي.

اوئینو مشایخو ويلی: چي کله ابوبكر په خلافت کښیناسته دده په خلافت کي دری کسان و، لکه عمر او عثما او علی رضى الله عنهم اجمعین.

اوکله چي عمر په خلافت کښیناست نو دهغه په خلافت کي دری کسان و، لکه عثما او علی. اوکله چي عثمان په خلافت کښیناست نو دهغه په خلافت کي یو تن و، لکه علی رضى الله عنه.

اوکله چي علی په خلافت کښیناست دهغه په خلافت کي لکه ابوبکراو عمر او عثمان نه. ترخو پوه شی چي خلافت ابوبکرلره دي. او دده تقدم درسول الله عليه الصلوة اوسلام په تولو یارانو باندي ظاهردي.

کله چي رسول عليه الصلوة او السلام دمدينی دمسجد بنسټ اپېسوند، رسول عليه الصلوة او السلام یوه ډيره څله راوره اوپه تهداب کي یې کښینو ده، او ابوبکر ته یې و فرمایل: ترخو هغه هم یوه ډيره کښېردي، بیا یی عمر ته و فرمایل چي دابوبکر دېبری ترڅنګ ډيره کښېردي. بیا یې عثمان ته و فرمایل ترخو د عمر دېبری ترڅنګ ډيره کښېردي، وروسته علی ته و فرمایل ترڅو ډيره راوري او د عثمان دېبری ترڅنګ یې کښېردي رضى الله عنهم اجمعین.

رسول الله صلي الله عليه وسلم مخ دوی ته راواړاوه او وویل: همداسي دی ستاسو خلافت له ما وروسته وي. اورسول عليه السلام دخندق په ورڅ و فرمایل: ترڅومېتتی راوري. اول یې ابوبکر ته ورکړه او وویل: چي فارغ شوی نوچاته یې پرته له ما مه ورکوه. چي فارغ شو رسول عليه السلام و فرمایل، ترڅوی عثمان ته ورکړه. اوچي دستوره یې چاته مه ورکوه. کله چي عمر فارغ شو رسول عليه السلام و فرمایل، ترڅوی عثمان ته ورکړه. اوچي عثمان فارغ شو نو على ته یې ورکړه. اوچي کله على فارغ شو. رسول عليه الصلوة او السلام وویل: یاعلی! په حمکه یې ووھه! ترڅوچي هرڅوك یې غواړۍ واخلي.

په دی خبرکي دليل دي: چي خلافت وروسته له رسول عليه الصلوة او السلام خخه ابوبکر لره دي، بیا عمرلره ، بیا عثمان لره او بیا على لره رضى الله عنهم اجمعین.

یوه ورڅ على ابن ابی طالب رضى الله عنه وویل: تاسوته د بهترین امت خبردرکرم؟ وویل بلی! وویل: ابوبکر صديق رضى الله عنه. وویل: تاسوته وروسته له ابوبکر د بهترین دامت خبردرکرم؟ وویل بلی! وویل عمر خطاب رضى الله عنه. وویل: تاسو خبرکرم په بهترین دامت وروسته له ابوبکر او عمره رضى الله عنهم؟ وویل: بلی! وویل: عثمان

رضی الله عنہ۔ پس وویل: تاسو خبرکرم په بھترین دامت وروسته له عثمان خخه؟ وویل! هوکی۔ وویل: علی رضی الله تعالیٰ عنہ۔

کله چی رسول علیہ الصلوٰۃ والسلام له مراجع خخه راوگرحد، ابوبکر ته یی وویل: زه تیره شپه په بیت المقدس کی وم۔ وویل: وی۔ وویل: دنیا په آسمان کی وم۔ وویل: په جنت کی وم۔ وویل: وی! وویل: دوزخ می ولید۔ وویل: ودی لیدا! وویل: زه یی له سدرة المنتھی خخه تیرکرم۔ وویل: تیری کری۔ وویل: له کرسی نه تیرشوم۔ وویل: تیرشوم! (وویل: له حجابونو خخه تیرشوم۔ وویل: تیرشوم!) وویل تعریشہ ورسیدم۔ وویل: ورسیدی!

پس رسول علیہ الصلوٰۃ والسلام وویل: یا ابیکرہ! داسی لکه چی زما سره وی؟ ابوبکر وویل: یار رسول الله! پوه شه چی پرتہ له خدای عزوجل خخه بل خدای نشتے، هرچیرتہ چی ته یی بوی، ماتھ بی رابنیوول۔

پس دابوبکر فضل پرتولو یارانو ثابت اووروسته له رسول علیہ الصلوٰۃ والسلام خخه یی خلافت حق دی په همدی دلایلو او اخبارو۔

پدی حقیقت پوه شه: چی وروسته له ابوبکرہ هیحک له عمر رضی الله عنہ خخه فاضلترندی، اوپه قرآن کی خو آیاتونه شته چی دعمر په شان کی راغلی۔ اور رسول علیہ الصلوٰۃ والسلام ویلی: سراج آهل الجنة عمر۔ یعنی دبھشت داھل خراغ عمردی۔

اور رسول علیہ الصلوٰۃ والسلام ویلی: چی دیو(شیطان) دعمرلہ سیوری داسی ویریبری او تبینتہ کوی۔ اوپه هرہ کوکھ کی چی عمر تیرشوم وی، خلویشت ورخی شیطان له هغی کوکھ نشی تیریدای۔

اوپوہ شه: چی وروسته له عمره دعثمان خلافت ته په حق سره وگوری! او هغی ته طعن ونکری! حکم چی په خبرکی راغلی چی دقیامت په ورخ به حق تعالیٰ له ټول مخلوق سره عتاب وکری مگر پرتہ له عثمان رضی الله عنہ۔ اوحق تعالیٰ به فرمان ورکری: یا عثمان! غواڑی جنت ته ننزوی، اوکه غواڑی دمخلوق نظاره وکری په عرصات کی۔

اوپوہ شه چی وروسته له عثمان خخه دعلی رضی الله عنہ خلافت دی، او هغه خلافت حق وگنی، او هغه کران وگنی، او هغی ته طعن ونکری، او دھنی په هکله پرتہ له نیکی خبره ونکری، ترڅومبتدع او هواداره نشی۔

نقل دی

وایی چی دامیر المؤمنین علی کرم الله وجہه دخلافت په وخت کی یوسفی وچی اسود نومیده۔ امیر دمو منانو علی کرم الله وجہه و فرمایل ترڅو دھغه جنایت په سبب داسود لاس پری کری۔ کله چی اسود کورخواته روان شونو سلمان فارسی (رضی الله تعالیٰ عنہ) په مخه ورغی، وی پوبنیل: یا اسود! ستا لاس چا غوش کر؟ وویل: یعسوب دین امیر المؤمنین، داماد سید المرسلین رسول رب العالمین علی ابن ابی طالب رضی الله عنہ۔

سلمان وویل: یا اسود! څرنګه دخیل لاس غوځونکی ستایی! وویل: یاسلمان! ولی یی ونه ستایم هغه کس چی زما لاس بی پری کر او زه بی دوزخ له اوره وژغورلم۔ پس سلمان رضی الله عنہ امیر المؤمنین حضرت علی رضی الله عنہ خواته راغی او داسود له خبرو یی خبرکری۔ علی رضی الله عنہ سری واستاوه چی هغه راولی۔ دھنی پری کری لاس بی دھنی په بند پوری وتاره اوپه دستاری بسته کری او خه بی وویل او دھنی په لاس بی چپ کر۔ او وویل: بھرکړه لاس دی! لاس بی بیرون کری اوروغ شوی و دخداي عزوجل په قدرت (داسی چی ګویا هیڅکله هم دزخم اثرې هغی نه لیدل کیده) اودا دعلی رضی الله عنہ کرامات دی۔

او دحضرت عمر رضی الله عنہ دخلافت په زمانه کی یو سری راغی چی دری سرونه بی په لاس کی نیولی و، وویل:

ای خطاب زویه! هغه مرتبه تا داسی ویل: چی هرڅوک چی په کفرکی و مری، هغه به وروسته له مرکه عذاب کړای

شی. او سهار او مابنام به دوی په اورکی لوپردي. او دا دری سروننه: یوزما دپلاردي، دو هم می دورور دی، او دريم می دزوی دی. او دری واره په کفرکی مره شول.

اوپه سرونو یې چې لاس تيروم نو داور هيچ اثريکي نه بنکاري. عمر رضي الله عنه، حضرت على رضي الله عنه راوباله، عمر ووپل: ددی بى لاری کافر حدیث ته غورشه! کافر همداسي چې عمرته یې ويلی، دعلى په وراندی هم همداسي ووپل: على ووپل: تاته دليل درښيم، چې ددوی عذاب له دننه دی، اوپه ظاهره نه بنکاري. ووپل: بېره او وسپنه او سندان راوري، راوري شول. بېره او وسپنه یې يو په بل ووھل، اور تری پورته شو. پس على وپوشتل داولله کوم ځایه پیداشو؟ کافرو ووپل: دوسپني او بېرى له منځ څخه. ووپل او س لاس په وسپنه او بېره کېبېرد، ترڅو وګوري داور هيچ اثريکي نشته؟ کافرو ووپل: نه! على ووپل: عزوجل خدای قادره دی چې دوسپني او بېرى له منځ څخه اور را پیداکړي، داسي چې او سپنه او بېره تودی هم نشي. قادر دی هغه پاک ذات چې دا دری واره عذاب کړی په باطن کې، پرته له دی چې په ظاهره یې اثر خرگندشي. پس دا خبرونه دليل دی ددوی په فضل سره یو پرېل باند او ددوی دخلافت اثبات. همدومره بس دی هوښيارلره.